

Obsah

ÚVODNÍ SLOVO	11
I. DĚDICTVÍ MINULOSTI	15
1. Tlustá čára za minulostí není možná	15
2. Církve se hlásí ke svému dílu odpovědnosti	15
3. Všechny křesťany spojují pronásledování, utrpení a oběti obou totalitních režimů	17
4. Za neporozumění znamením doby a za slabost odporu vůči zlu se platí	17
5. Dědictvím naší minulosti je úpadek morálky jako důsledek odklonu od Boha	18
II. LISTOPADOVÉ UDÁLOSTI ROKU 1989	19
6. Skutečným Pánem lidských dějin je Bůh Ježíš Kristus	19
7. Díky Bohu za pokojný průběh převratných změn	20
8. Přílišná právní i politická kontinuita s minulým režimem byla a je zátěží	20
9. Bez dobré vůle a ochoty vypořádat se s minulostí se právní stát rodí těžko	20
10. Skutečná transformace nemůže být jen pouhou přeměnou struktur zla	21
III. KONCEPCE TRANSFORMACE A KŘESŤANSKÉ SOCIÁLNÍ UČENÍ	22
11. Morální rozměr transformace byl podceněn	22
12. Pevný právní řád se nepodařilo ustavit, právo je odděleno od morálky	23
13. Staronové státní ochránářství a staronové struktury zla	23
14. Nová forma materialistické filosofie je rovněž mylná	24
15. Fundamentalistický liberalismus se stal náhradním náboženstvím ..	24
16. Divoké vlastnické přesuny bez pevného právního rámce musí skončit	25
17. Církve se staví za sociálně-ekonomický systém postavený na právním a mravním řádu	26
18. Společnost bez respektu ke společnému dobru chřadne	26

IV. SYSTÉMOVÁ ZMĚNA: TRH JAKO VŠELÉK A TRH JAKO SPÁSA?	27
19. Transformace je celostní úkol o více dimenzích	27
20. Ekonomické hodnoty nesmějí být postaveny na vrchol pyramidy cílů	28
21. Trh může dobře fungovat jen v etickém prostředí – a to si jen trh sám nevytvoří	28
22. Trh může dobře plnit své funkce jen v prostředí soutěže – a to má chránit stát	29
23. Restrukturalizaci starých odvětví nelze provést bez účasti státu – trh sám si nestačí	29
24. Řada sektorů je svou povahou neredukovatelná na pouhou hru nabídky a poptávky	30
V. STÁT A OBČANSKÁ SPOLEČNOST: OBNOVA PRÁVNÍHO ŘÁDU A RŮST K ODPOVĚDNÉMU OBČANSTVÍ	31
25. Kontinuita s deformovaným právem minulosti je překážkou pro právní stát.....	31
26. Litera zákona sama o sobě zabíjí: návrat přirozeného práva je nutný.	31
27. Samotné změny zákonů neučiní právní řád legitimním, nevynutitelné právo vede k bezpráví.....	32
28. Rovnost občanů před zákonem je podmínkou řádu	32
29. Zákonodárné moci má jít o spravedlnost	33
30. Zděděný zaopatřovací stát je nedokonalou náhražkou občanské společnosti	34
31. Výchova k právnímu vědomí a odpovědnosti kultivuje právní řád....	35
32. Mezinárodní a evropské právo napomáhá obnově řádu doma	35
33. Subsidiarita a solidarita ve službě společnému dobru.....	36
34. Demokracie bez hodnot se snadno zvrhává v totalitu	37
35. Křesťan je zavazován k občanské a politické angažovanosti.....	37
VI. MODERNIZACE HOSPODÁŘSTVÍ: ČLOVĚK VE SVĚTĚ PRÁCE	38
36. Podnikatel je organizátor, koordinátor, člověk, který tvoří věci nové	38
37. Privatizace pro pouhé osobní obohacení nebyla řešením	38

38. Vysoká nezaměstnanost je společenským zlem – tvorba nových pracovních míst je záslužná	39
39. Křesťanské církve jsou na straně těch, kdož jsou vytlačováni na okraj společnosti	41
40. Odkládání potřebných změn v podnicích vyvolává nyní vysoké sociální náklady	42
41. Odbory jsou legitimní složkou společnosti	42
42. Demokratická kultura práce je alternativou a ekonomickou výzvou.....	43
VII. HUMÁNNÍ EKOLOGIE: ČLOVĚK JAKO SPRÁVCE PŘÍRODY A CELÉHO STVOŘENÍ	44
43. I člověk je jen součástí stvořeného světa	44
44. Evropa stárne a vymírá, ale přesto má stále vyšší nároky na spotřebu.....	45
45. Výzvy a problémy globalizace.....	45
46. Reálný socialismus byl méně úspěšnou a ekologicky nešetrnou variantou vývoje	46
47. Ekonomická transformace již vedla k jisté nápravě napáchaných škod na životním prostředí. Rostoucí motorismus se stává ekologickou hrozbou	47
48. Záchrana a zlepšování životního prostředí jako zdroj nových pracovních míst.....	47
49. Ekonomie dobrovolné skromnosti, kultura služby a dávání	48
VIII. RODINA, VZDĚLÁVACÍ SYSTÉM A VEŘEJNÁ MÉDIA	49
50. Rodina je v situaci vážného ohrožení	49
51. Společnost má vytvářet podmínky pro stabilitu rodiny	51
52. Obnova společnosti začíná v rodině – přínos rodiny k výchově	51
53. Následky ztráty integrující role křesťanství v kultuře	52
54. Vážným úkolem vzdělání je obnovit křesťanského ducha kultury ...	52
55. Školství nelze podříditi jen utilitarismu	53
56. Celoživotní vzdělávání a vzdělávání dospělých je nutností	54
57. Moc medií v současné společnosti: co se od nich očekává	55
58. Rizika zneužití masové komunikace.....	55

IX. VIZE, NADĚJE A IDEÁLY: BOŽÍ KRÁLOVSTVÍ MEZI NÁMI57

- 59. Člověk, který žije jen ze dne na den, nemůže být spokojen a duchovně strádá57
- 60. Normou našeho chování se nesmějí stát stávající poměry58
- 61. Církve nesmějí mlčet, znamenalo by to jejich tichou spoluvinu58
- 62. Křesťanská vize jako přiměřený program společenských změn směrem k řádu59
- 63. Svoboda jako mravní úkol60
- 64. Církve nabízejí nové přístupy – nebojme se jít proti větru61
- 65. Konstanty křesťanského sociálního učení: „ano“ a „ne“ společenským koncepcím a vizím62